सोऽहं विपद्ये क्षीणार्थो द्वारि शास्तुस्तव ध्रुवं ।
वृजिनादस्ति चेद्भीतिर्वस्तु निर्णीयितां स्वयं ॥ २७ ॥
राजेति तेन विज्ञप्तो गत्वा धर्मासनं स्वयं ।
संघट्ट्याखिलान् स्थेयानासीत् तत्त्वं विचारयन् ॥ २८ ॥
स्थेयास्तमूचुर्वङ्कशो विचार्यायं पराजितः ।
शाठ्यादगणयन् न्याय्यं दण्ड्यो लिखितदूषकः ॥ २९ ॥
सोपानकूपसहितं विक्रीतंगृहमित्यथ ।
राजा विक्रयपत्रस्थान् स्वयं वर्णानवाचयत् ॥ ३० ॥
ततोऽधिगतमित्येव सभ्येषु निगदत्स्वपि ।
अन्तरात्मा जगादेव नृपतेरर्थिनो जयं ॥ ३१ ॥
मुहूर्तमिव संचित्य राजान्याभिरभूच्चिरं ।
कथाभिरतिचित्राभिर्मोहयन् सभ्यमण्डलं ॥ ३२ ॥
कथान्तराले सर्वेभ्यो गृह्णन् रत्नानि वीक्षितुं ।
हसन् प्रत्यर्थिनो हस्ताद्पादत्ताङ्गुलीयकं ॥ ३३ ॥
क्षणादिवाखिलैः स्थेयमित्थमेवेति सस्मितं ।
वचो ब्रुवाणः प्रययौ पादक्षालनकैतवात् ॥ ३४ ॥
अभिज्ञानाय तत्रस्थः स वितीर्याङ्गुलीयकं ।
भृत्यमेकं वणिग्वेश्म प्राहिणोद्दत्तवाचिकं ॥ ३५ ॥
स वणिग्गणनाध्यक्षं ययाचे साङ्गुलीयकः ।